

CAPUT III

De litteris vocali et consonantib.

2. Convertit Pra. in fuit. et
processit aliquid fuit. et el salte
non processit fuit.

3. Quo ex fuit. facit Prat.
h̄ - seq. daghes. Sed ante h̄
h̄ et.

4. Accentum vō ab ultima
ad penult. retrahit ut plurim
in fuit. & Per. ing. uniusq;
gen. p̄fīm in verbis וְיָהִי,
יְהִי. et dupl. יְהִי.

כַּלְבָּ

De his supra dictum est: tam
nate punctū est: Cum litteris
securis accipiunt dōti prater
securor. בֵּין, בֵּין, is deute-
ra. Exce dictione בְּנֵי אֶלְיָהוּ.
nam sit Elilio et accipiunt
aut dictionis in D. Ante Mo-
noryll. h̄nt ut plur. & ante ḡ
h̄nt punctū rapido accipiunt af-
fine.

Regulariter non partur
post se ה̄ demonstrativa, sed
tollunt γ̄ syncopen, et ejus
pergitum sibi usurpat sc. -
seq. daghes vel ת si sequente
refutus daghes.

ה̄ recipit & cum jungitur
dictioni h̄nt accionū in penul-
tim.

vocalis supplenda est? hoc sc.
quens regula docet
Inter duas consonantes sup-
plenda est vocalis auxiliaris con-
sonantis prioris.

Et ea dicitur auxiliariis, que
consonantem proxime sequitur
in suo nomine artificiali. Sic I in
sue nomine post consonantem
sequitur ה, י et ו sequitur נ,
א et ו sequitur ע etc. et haec voca-
les in casu proposito supplenda

Juxta has regulas sic legitur
Cap. I. Gen. fragmentum sequens

כְּרָאשֵׁין בְּרָא אַלְפִּים
at Aleim bera Berassith
הַשְׁמִינִים וְהַזָּהָרִים:
earerū orach Cimim
וְהַאֲרָעִים וְהַתְּהִרְעִים וְכַרְעִים
subeo rheou eiche ouearoz
וְתְּשַׁרְעָלֶן, חַהּוֹם וְרוֹם
curve rheou pheni al ouenich
אַלְמָנָה מְרֻפָּה עַל פְּנֵי,
pheni al mērophi Aleim
et: הַלְּמִים emim.

Novam rationem sine pun-
ctis legendi duplice regula absolvit.
1. Quoties consonans aliena
consonantem sequitur immedia. Eadem methodo legunt
re et in eadem voce inter utram etiam sine punctis para-
que supplenda est vocalis; in phrasim Chaldaicam, et
voce וְ uno vocalis supplenda versionem Syriacam, et sa-
et. ducē in וְ. Quae autem meritanam.

DE ACCEN-
TIBUS.

Diximus libro I de pricipiis
accentib. a Masorethis excoigitatis,
e quibus nova Methodus non
curat. remque uilem studiis
Hebraicis præstaturum dicunt,
qui hisce interprunctionum notu-
lis nostras vulgaras substitueret,
puncta, singula, parentheses, pos-
ita admirativa, interrogativa, quo-
rum defecouit intricatorius evaderet.
lib. II. Hebr. inrespective.

Quoad sedem accentum ha-
sunt regula. In omnib. vocib.
sive nominis sive verbis ac-
centus Grammaticus qui auct
Syllabam, ultimam perpen- et
cupat exceptis sequentibus vocib.
in quib. penultimam occupat.

l. In omnib. nominib. ex verbis
que habent Segol in ultima vel
= loco : - ob ^{lem} gutt. quando nōm;
rum ultima vel penult. est il vel
ל. סְגֹול scirentia pro סְגֹול,
excipe si ult. thematis est il. ut
הַשָּׁמֶן Moses. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, adificare
nisi forte sequatur syll. Monayil
aut Milhal

11. In omniis nominib. que
hinc & vel - ante *mobile, ut
sunt omnia dualia בְּשָׁנִים.

III. In nominib. que dest.
nunt in "preced. Chirik si puer.
cium permittit: iuris chelem vel
sagol ut יְהוָה, infirmitas.

IV. In verbis quia terminans
in surem praecepit ut $\ddot{\text{a}}\ddot{\text{a}}\ddot{\text{a}}$ q.
cuius.

V. In 2 Pers. Sing. Mas. Prat.
et 1 Pers. com. gen. Prat. uniusq.
numeri. ~~III~~^{III} ; nisi forte
ad sit Nam conversivum, ut supra
dictimus.

VI. In Præs. 3. pl. vel 9 sing.
Jaem. verb. quisiere vel duplicans
nisi y. ut 777, intellexere.
777, intellexerit Jaem. 770 circ.
cuiusverunt. 770 circ. circumdat Jaem.

vii. In 3 Pres. quando se.
quatum dicitur monosyllaba,
vel alia hinc accentu in pe-
nult. מִלְחָמָה adificans
civitatem. לִילָתָן voca-
vit noctem. Idd servat in Post.
Verb. audiens לֹא בָזַגְנָה adificans civit.

נִמְלָא בְּ 2 Pl. gen. farr. imp.
תַּדְבֵּר וְתַּדְבֵּר tradire. Et 2.
בְּ 3 Pl. gen. farr. farr. מִמְלָא

tradentis vel tradent.

ix. In Conjug. Hippolyt in S.
Pl. Prat. et S. Sing. Cen. Tam.

In pl. Masc. et sing. Fem. imp.

המְפִירָה, הַמְּסִירָה, הַמְּסִירָה
הַמְּפִירָה.

X. In Pers. 3. Pers. Pl. quando
proper pauca veritur sciva in pur-
eis longis זְמָן voluerunt pro-
טַבֵּל. Idemq. dicunt de 3 sing.
Iam. gen. לְמָדָה pro לְמָדָה.

מִתְרָב, **מִתְרוֹב**

XII. In adfinitis nominis et ad
fixum est הַבְּרִכָּה verbum
nrum. sed affixum est הַ וְ et
preced. Pod. הַבְּרִיכָה verba sua
דְּבָרֵיהֶן, verba ejus.

xiii. In verbis accentu est in
enunt. cum affixis וְנִגְשֵׁה מַלְכָה וְתִדְבֶּר
בְּנִגְשֵׁה מַלְכָה וְתִדְבֶּר
וְתִדְבֶּר :

XIV. In omnibus. hincibus Pasha

proprie syllabam distincta a preced.

XXV. In reliquis omnib. tunc ne
minis. quam verbis accensus Gran
marius collatur in ultima.

CAPUT V.

De mutatione punctorum

ob accentus, &c.

1. Accentus distinguenter
stilum, Athnach, Zacheiph Koton,
Reviah frequenter mutantur.
borum vocales breves in longas,
scilicet - et : in τ, : et τ in ..
vel τ, : in ι, et τ: in ι. hinc le-
gimus וְ וּ pro וְ וּ, sol.
יְ יַ pro יְ יַ terra

E contrario accentus Matkaph
mutat longas in breves, hinc וְ
ante Matkaph scribit וְ, quid?
הָ veretur in וְ omnis.

Inverso accentus disting. mutat
vocales breves in alias breves וְ וּ
pro וְ וּ crudidit se.

ordinarie non sex punctorum
proper stilum mutantur, sicut in
τ: at sequentia non mutantur. וְ וּ
vallis. וְ וּ, confidentialia.
וְ וּ, visus. וְ וּ Aer. וְ וּ
frumentum. וְ וּ votum. וְ וּ, loc.
וְ וּ grec. וְ וּ Justitia.
וְ וּ, palea. וְ וּ coram.

Nomen וְ וּ terra et sine ac-
centu mutat prout :: in τ praece-

servilibus וְ וּ, וְ וּ, וְ וּ, וְ וּ
in terra.

CAPUT VI.

De mutatione literarum et punctorum

Proclive est in hac lingua
unam pro alia littera confundi:
multoq. magis unum cum alio
sunto. Literæ ejusdem instru-
menti non raro permutantur.

וְ וּ galba pro וְ וּ.
Literæ quiescentes וְ וּ, וּ
וְ N. facile permutant pre-
sitionem וְ et N. quare quie-
scentes וְ וּ veriunt more וְ
et viceversa. וְ proponit pro
וְ וּ pro וְ וּ intelligi:
וְ pro N. וְ וּ וּ sanabunt

pro וְ וּ וּ וּ וּ וּ וּ וּ
לuid puncta et ponit pro
... pro ... pro ... וְ וּ
Chirik pro ... וְ וּ וּ
... pro ... וְ וּ Chirik
... pro ... וְ וּ Chirik
... pro ... וְ וּ Chirik

i. pro τ, τ, τ.
: pro ..., chirik.

ccccccc
ccccccc

CAPUT VII.

DE NOMINE

9. I.
Cerius.

1. Nomen masculinum agne-
scitur terminacione, signifi-
catione, adjunctione.

Dua non terminantur in-
cuso + et acc. in ult. nec in 3
preced. ..., chirik, vel τ (hac
enim Iam. sun) quamcumq.
habeant aliam terminat. sun-
Mascul. Exice numeros card-
inales, de quib. infra exice
וְ וּ spiritus, וְ וּ lapis, qu-
Jem. sunt Innum. Pl. Ma-
termin. in O: Jem. in וְ

II. significazione. Mascul
sunt non homini, officioru-
homini, peculiares. item p-
lonum, fluminum, mons-
mentium. Jem. vero non p-
pria mulier, offici quin-
bris. item urbium, provi-
negrorum, membri, &c.

qua nata gemina sunt,
quocumq. terminetur modo
III. Adjunctos. sunt hec
adjectiva, Participia, Pronom.
ino et verba inanis verba gen.
nus quoque habent.

Noā animalium, qua
sub se utrumque serum com-
pletur quoque modo
terminorunt sunt ge-
neris communis 732
Bus, יְלִיָּה: ius. nemo
carent heb. aliquando per
Masculi effrenunt, frequenti-
us p. Jam.

§. II.

Numerus.

Pluralis in masc. fit a sing.
addito סֵבֶת. יְלִיָּה, אֶת, יְלִיָּה, ager.
Masculina desinencia in il
in Plural, omittunt הַ, et desinunt
quoque in וְ. יְלִיָּה, ager, וְ.

Jam. que desinunt in הַ mu-
tant הַ in יְלִיָּה, יְלִיָּה, bona,
יְלִיָּה bona. Quae desinunt
in הַ habent הַ si procedit
sagol יְלִיָּה, arcus יְלִיָּה.
Si unius est chirik aut 3 numeri.

tur ultima syllaba in הַיְלִיָּה
יְלִיָּה. sulphur, סָלְפָטָר.
Nomina mettationum es
liquorum, et alia non pauca
carent plur. Econtra caret
sing. יְלִיָּה vita. יְלִיָּה
Jovem. יְלִיָּה, חִירְגִּינִּי-
tar.

Quadam in singulari hoc
terminat. Male. in Plu. Jam.
ut יְלִיָּה Pater, פָּאָתָר. Patres.
Econtra יְלִיָּה columba, יְלִיָּה.
Quadam pl. utramq. termina-
tionem hoc. יְלִיָּה or. עֲלִיָּה,
vel מִלְעָד ossa. מִלְעָד exerci-
cias. יְלִיָּה, vel מִלְעָד.
יְלִיָּה, oratio בְּחִדְשָׁה, מִלְעָד:
Quae desinunt in וְ Chaldae-
ca sunt. יְלִיָּה, ager pro
כלכדים.

Pluralia masc. in וְ non
raro illud sed amittunt, ut
pl. Jam. in הַ amittunt וְ.
et a singul. vix discerni pos-
sunt: Id factum putamus amo-
nuenium incuria, cui causa
dedisse videtur punctatio silenso-
rethica: cum enim duo illa lit-
tera quiescerent in chirik et cho-
lem, sanguinam inutile expun-
cta sunt. Siquidem in his castib[us]
loci exigentia discerni debet.

vox singularis sic vel pluralis.

Dualem num adserunt Coram-
matici omnes qui non differt a Plu-
rali libertate, sed sola punctuatione, nam
Plur. dicitur in O', Dualis O''. Nova
Methodus dualia repudiat et loci ex-
gentia binarium num a Pl. distinguit
sic Gen. XLV. 22. Dedit Joseph uni-
usque Fratribus vesper mutationi
ar (quot dedit? duas. unde enierunt
quia sequitur: Tram vero suo uer-
nino quinque vesper. Cum hinc exp-
matur nesquinarius manifeste colligi-
num illud pl. duale ee, unde veritas
S. Hieronymus: Singulis quoque pro-
fessi, justis dicas solas.

Similiter Duale distinguit Nova M-
ethodus, ubi pl. ex eorum rerum, que
sunt nata vel arte duplices, vel quan-
non expresso no pl. ponuntur, nam inde
non semper more nostro dicunt, duos
et, duo calentia, duos milia; sed ab
Duale exprimerendum est, omittunt vocem
וְ, duo, et plu. solid exprimunt
dui, talenta, milia.

§. III.

De variis nominum form ac speciebus.

1. Alia sunt propria, alia appellativa.
Et propria ut Abraham, carent no p.

regimine Gentiovi, pronomine
alio, et il demonstret.

II. Alia sunt substantiva, alia
adjectiva. Et adjectiva vnde ea dicitur, que de classi moveri possunt in
scam^{num} per additionem littera. Il pro
cedente numeri eum accensu in
ultima, ut supra dictum est. גָּלוּן,
Rex. גָּלוּן Regina. Porro littera
et sapissime mutatur in sciam; quod
contingit primis in sciam, formar
is a classi in Iod. גָּלוּן Hebrew,
Hebraea גָּלוּן et אַבְרִים אַבְרִים Hebrew

III. Comparativis et Superlativis
carent, eaque exprimunt primis per
duas petas וְנִזְמָן, et נִזְמָן, ut di
ximus alias, et dicentur in syntaxis.

IV. Alia sunt Primitive, alia
Possessiva. גָּלוּן, גָּלוּן, luminae.

V. Alia perfecta sunt, que
de radice sua literas conservant.
alia imperfecta, que unam aut
alteram litteram amittunt. גָּלוּן,
planare. גָּלוּן planaria.

VI. Alia sunt simplicia, ut
גָּלוּן; alia composta, et hac, ut plus
rimus, propria sunt. גָּלוּן, גָּלוּן
Melchisedech.

VII. Alia designantur numero
lia, et haec vel Cardinalia vel ordi
nalia, de quib. 9. sequentia.

9. IV.

De nominibus numer
alibus, et primo de
cardinalibus

Ista haec non linea propria. I.
Masculina usque ad decem ter
minacionem hinc Jam. et e con
trario Jam. haben terminat
classis, paucis exceptis. II. Sin
gularia jungi possunt substanti
tivis numeri Pl. et e contra; dici
mique singulis. חמש שנים anni
quadrage. et שבנה חמשים.

quinquaginta annos. III. quod
numeri minores propanuntur
majoribus, sicut sexti postqua
genitii decimi supremi annos
et octingentia annos. Gen. v.

Nomina Cardinalium

Gen. masc. Gen. neut.

In regim.	In var. abu	
אֶחָד	1	אחד
שְׁנִי	2	שְׁנִי
שְׁלֹשִׁים	3	שְׁלֹשִׁים
אַרְבָּעָה	4	אַרְבָּעָה
הַמְּשֻׁתָּה	5	הַמְּשֻׁתָּה
שְׁשָׁה	6	שְׁשָׁה
שְׁבָעָה	7	שְׁבָעָה
שְׁמִינִית	8	שְׁמִינִית
חֲצִים	9	חֲצִים
עֶשֶׂר	10	עֶשֶׂר

In reg.	r	in sciam.
אֶחָד	1	חוֹתָם
שְׁנִי	2	שְׁנִים
שְׁלֹשִׁים	3	שְׁלֹשִׁים
אַרְבָּעָה	4	אַרְבָּעָה
הַמְּשֻׁתָּה	5	הַמְּשֻׁתָּה
שְׁשָׁה	6	שְׁשָׁה
שְׁבָעָה	7	שְׁבָעָה
שְׁמִינִית	8	שְׁמִינִית
חֲצִים	9	חֲצִים
עֶשֶׂר	10	עֶשֶׂר

Hi numeri sic conjunguntur
cum decem usque ad virginis
Jam.

Masc.

עֶשֶׂר	11	אֶחָת עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר	12	שְׁתִים עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	13	שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	14	אוֹבָעָה עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	15	הַמְּשֻׁתָּה עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	16	שְׁשָׁה עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	17	שְׁבָעָה עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	18	שְׁמִינִית עֶשֶׂר
עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר עֶשֶׂר	19	חֲצִים עֶשֶׂר

Dicimus etiam pro Masculi
no, לשתי עשר, undevim,
et pro Feminino, לשורה
undevim; nam sciam, sed ser
per additur nominis numeri
lii rō decem.

A viginti ad infinitum numeri communis generis sunt, ut infra.

עשרים	viginti
שלושים	triginta
ארבעים	quadraginta
חמישים	quinquaginta
ששים	sexaginta
שבעים	septuaginta
שמונים	octoginta
תשעים	nonaginta

מאות sing. מאה pl. centū.

centū	ducentia
centū	trecentia
centū	quadringenia

אלף singul. אלף pl. אלףים

אלף	tria millia
אלף	quatuor millia

אלף dec. mil. seu Myria

אלף	centum millia
אלף	ducentia millia
אלף	millia million

exprimuntur Myriades et sequenti modo

ובזנה רבו	Myrias	אחד עשרים	undecim, et un-
ובזתים	2 Myriades	אחד עשרים	decimus.
רבוזה vel רבבוזה	Myriades	ויאשרים	viginti et vige-
רבוזש רבו	3 Myriad	ויאשרים	simus voces femininae effe-
ארבע רבו	4 Myriad	ויאשרים	reuntur et iam in II. ut in II. secunda
עשרה רבו	10 Myriad	ויאשרים	tertia, etc.
עשרה רבו	20 Myriads	ויאשרים	Numeri Plurales sic effe-
מאה ובזנה	100 Myriads	ויאשרים	runtur, נעלים, secundi, res
רבע רבעאות	Myriads	ויאשרים	VI.

Ex his parer 1º. numeros cardinales ab 1 ad 10 duplices esse generis. 11º. a tribus ad 10 masculina hinc terminationem. 12º. minimam, et e contra. 13º. ea nomina a 20 in infinitum communis esse generis.

¶ V.

De Numeris Ordinatis

Fam. libus. mase.

ראשון	I	ראשון
שני	II	שני
שלישי	III	שלישי
רביעי	IV	רביעי
חמישי	V	חמישי
שישי	VI	שישי

¶ V.

CAPUT VIII. De mutatione ob Seva

De mutatione sive simplex sive composita facit mutare punctum litera pro cedentia, ut sequitur.

א'	11	כִּי	110
ב'	12	כָּלְךָ	134
ג'	13	שְׁמֹה	326
ד'	14	סְנֵג	652
ה'	25	פְּנַח	868
ו'	36	חָנָן	10001
ז'	47	חַנְנָן	1071
ח'	58	כְּסָךְ	1162
ט'	69	תְּשָׁרֶךְ	10074
צ'	72	תְּנָאָרֶת	60008
ט'	89		
ז'	96		
א'	101		

Satis amplia materie. scilicet, cum mutat in punctum affine, quam Nova Methodus, qua pun̄ diximus, punctum litera precedens repudiauit, ex integrō excusit; Nos, ut planius, quam fieri posse a littera precedenti, in sequenti sit, heic procedamus, in sequenti bus Paragraphis pene totam exhibemus. Aut mutas in Patach, ut bimus materiem. I. si seva sequens sit compo-

sit, aut mutas in Segol, ut nominum, quod hinc duplo.

§. I.

De mutatione putatoria

IV. Aut mutas in Segol.

Vides ergo literas literis additis numeros exprimere juxta ea: ad literas gutturales. in forma absoluta est rum valorem. Aleph enim importat 10, dat 11; si ei addas 1. Mutans seva simplex, qd 11 vel 35 cum imparsat 10, dat 11; si ei addas 2. Litera precedens recipit pun̄ esse, in seva compositum: et imparsat 10, dat 11; si ei addas 3. Litera ultima puncta fere in Coph, quod importat 100, dat 101. Aut mutas in Segol.

Cum quindecim numeranda longa literarum precedentium ad accentum ex ultima in penultima sunt, non scribunt 11 ob reverentiam Divini Nominis 11; sed ius ipsae sunt incapaces. III. In nominib. sex punctorum sedet. Mutat quoque Cholem in scribunt 10, quod in idem recidit; nam 1 exprimit 6, et 0 9. seu duplicit Segol, vel duplicit Ga. Cateph. Kametz. et 9 et 6 sunt 15. Aut mutas in Segol, si tercia est 11 vel 35.

V. Segol prece in gutturalem, De mutatione ob defectu mutatione in Patach, et ista est genitiva littera. ruris utrumque Segol mutatur in Patach. I. Litera Serviller 111R. et 111I. que ponuntur ante Radicalem in ver-

§. III.

De mutatione ob finali versiculis.

III. In nominib. sex punctorum sedet. Mutat quoque Cholem in

Segol 111B. sedebit. Et 111B. sedebit. Mutat quoque Cholem in

§. IV.

V. Segol prece in gutturalem, De mutatione ob defectu mutatione in Patach, et ista est genitiva littera. ruris utrumque Segol mutatur in Patach. I. Litera Serviller 111R. et 111I. que ponuntur ante Radicalem in ver-

et ob defecum lits. radicalis
velens in Imperfeciis mutare
puncta brevia in longa.

Igitur יְמִין in Conjugat.
Hal et Hiphil, in Verbis du:
plicantibus & h̄t Kamez
et idem uniuscum habent in
quiescentibus & h̄t Zere, vel
et Jod. יְמִין, יְמִין ^{exclus}.
יְמִין, בְּיַמִּין, ponet, ponet.

H̄t dicitur littera Zere in
Hal Verborum Quiescentium
Pjod. יְמִין, יְמִין
habilit. H̄t Surek in Hophal Yer:
dupl. יְמִין, יְמִין,
et volvere. Et Yerborum
vel יְמִין, et
ז. ז. ז. ז.

H̄t vaucholem in Hiphil
Verborum Pjod. יְמִין, ז. ז. ז.
et habilit.

H̄t Seemkibbutz in Ho:
phal Defecitorum Penus.
וְיִמְרָא sacrus est ad
propinquare.

II. Littera ת in 8 Pers. Prat.
Hiphil Verborum duplicantium
ל. et quiesc. ל. vel ל. ה̄t
Zere ל. ל. ז. ז.

Haber Caseph Pathak in re:
Igitur Personis Præteriti Hiphil
eorumdem Verborum secundæ

forme וְיִמְרָא, הַתִּמְרָא.

H̄t Kamez in Inf. et Imp.
Hiphil eorumdem Verborum
ל. ז. ז. ז. ז. ז. ז. ז. ז. ז.

H̄t Surek in Hophal Verborum
duplicantium ל. ל. ל. et quiescen:
tium ל. ל. et quiescent.
ל. ז. ז. ז. ז. ז. ז.

H̄t Cholem in Hiphil Verborum
Cuiusc. ז. ז. ז. ז.

H̄t קְבֻדָּה in Hophal Defecitio:
rum Penus. ז. ז. ז.

III. Littera Figuras. Alpha in 3
Personis Pras. et in Benoni Verboru:
dupl. ל. ל. ל. et quiesc. ל. ז. ז.
et volvere. Et Yerborum
ל. ז. ז. ז. ז. ז. ז.

IV. Mem servillis verborum in
Participiis

H̄t Zeere Scava in Pidjet, er Po:
לְמִזְבֵּחַ, לְמִזְבֵּחַ.

H̄t Pathak in Hiphil
Chirk in Hiphel ז. ז. ז.

Sed ob littera defecum hoc mo:
do littera mem puncta mutat.

In Benoni ז. Hiphil, duplicanti:
um ל. et quiesc. ל. ז. ז. ז. ה̄t
Zere ז. ז. ז.

In Pathak ז. Hiphil eorumdem
verborum, et quiesc. ז. ז. ה̄t Surek.
ל. ל. ל.